

Sữa NESTLÉ HIỆU CON CHIM

SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON NHIỀU CHẤT BÒ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ sinh và các nhà thương binh...

ở Trung-Kỳ, Bắc-Kỳ và Cao-Mên đã từ lâu năm và cả năm 1933 nữa.

Maison HOP-THINH

Sellerie & Mercerie

3 Rue des Cantonnais Phố Hàng Ngang

HANOI

Dẫn biểu chuyên môn bán các thứ hàng tơ lụa...

Lại còn các thứ hàng tạp hóa như valise, cặp sách, giày dép...

Nay cần bán M. NGUYỄN-THỊ SÁU HỢP-THINH

33 Rue des Cantonnais HANOI

Tin mới Đà-Thành

Hà con ở Trung-Bắc vào Nam, xin mời đến khách sạn MINH-NHẬT ở ngay trước ga xe lửa (TOURANE MARCHÉ) lên xuống rất tiện...

Kính mời quý khách sẵn lòng chiếu cố, bản biểu rất cảm ơn. MINH-NHẬT Tourane

PILULES PINK advertisement with image of the product box and text describing its benefits for women's health.

BIỂU HÀNG NGÀY TẾT

Table listing prices for various goods during the Tet festival, including items like rice, oil, and other necessities.

NARAINDAS BAGAMAL N. 123, Rue Paul Bert à HUE

VANG!

Đầu qui bà qui có bị tích huyết mà vàng da, đầy da, bụng có cục hay đau, ăn không tiêu, kíp dùng thuốc BÀCH-ĐÔNG của HẢI-NGỌC-ĐƯƠNG thì khỏi.

PILULES PINK advertisement with image of the product box and text describing its benefits for women's health.

DỮ VẠN ƯNG VINH-HUNG-TƯƠNG (Nữ nhân ĐEM) Đã ra đời để bán khắp ba Kỳ...

Kính cáo VINH-HUNG-TƯƠNG N. 77 Rue Sarrail - VINH

QUA BIỂU 400 ĐỒNG BẠC

Table listing prices for various goods, including items like rice, oil, and other necessities.

GÉVELÔT advertisement featuring an image of a person and text describing the product as 'plumes & poils n'échappent pas aux cartouches'.

Nên đọc kỹ:

AI MUỐN BÉO MẠNH, MAU KHỎI CÁC BỆNH? TÔI và một người tôi đang TÌM-TÌM của NGUYỄN-THỊ SÁU...

Con người là ai??

TỪ ĐẤU SANG RA ĐÂY?? TẠO HÓA SẴN CHỈ MUỐN LOẠI VẠN VẬT??

AI MUỐN RỒI NHỮNG LỜI HUỖN ĐI NÀY??

Xin đón xem tờ «NIỆT-BÀN-TÁP-CHI» nói rằng đạo Phật của ông ĐẠCH-LIÊM chỉ trước...

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP-BỒN NƯỚC-DANH PHÁP Dưới quyền lãnh-đạo của Chánh-phủ Đông-Pháp

Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải) và 8.000.000 phật-lượng đã đóng tất cả

Quản-ly cõi Đông-Pháp: SAIGON, số 28, đường Chaigneau. Chi nhánh ở HANOI 53 Boulevard Francis Garnier.

Muốn lập vốn Muốn lập tư-bản Muốn đỡ dành tiền cho trẻ-con ăn học

Thi hũy mua vé của HỘI VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM

Vé 1.000 đồng - mỗi tháng góp 3 đồng - Vé 500 đồng - mỗi tháng góp 2 đồng

Mỗi tháng đều có cuộc xổ số, nếu số mình ra thì được Hội trả tiền lại nguyên cái vé, lại khỏi góp tiền nữa.

Còn nếu không trúng số, thì mừng hạn giao kèo, Hội sẽ trả đã số bạc lại, và được chia 33, 33% tiền lời của Hội.

Chúng tôi sẽ gửi sách cái nghĩa rõ các điều-lệ cho chư vị nào muốn rõ cách thức mua vé của Hội.

Đại-ly ở Huế: M. HOÀNG-TOẠI boîte postale N. 44 HUÉ.

Dùng sữa "LE GOSSE" rất tốt cho tất cả mọi người: có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết.

LE GOSSE advertisement with image of the milk can and text describing its benefits for children and schools.

ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES HUE - TOURANE - QUINHON

SIROP PULMÔ (Thuốc ho người lớn)

SIROP PULMÔ advertisement with image of the product bottle and text describing its benefits for cough relief.

CẠI NÚT CHẠI (TRINH-THAM TIÊU-THUYẾT)

Tác-giả: MAURICE LEHLIANG Dịch-giả: X. V.

Số 24

Nhưng Bất-vinh...

Với Bất-vinh, với chúng tôi, thì chuyện rõ ràng lắm.

Đông-bách muốn cương đảm nung, nung không vụ nên bị giết như thế: Nhưng không nên!

Không có chúng có gì cả, nên Đông-bách vẫn được thành thoi.

Sau nữa, Đông-bách ra thế nào?

Mấy năm sau, chúng tôi không nghe nói đến Đông-bách nữa.

Chúng tôi chỉ biết rằng ông ta chơi bời có học nên bị sa sút, và đã sang Mỹ.

Tôi không nghĩ đến những lời hăm dọa của ông, tưởng rằng ông hẳn quên tôi nữa, thì cũng không nhớ đến cái chương trình báo của tôi.

Để cho phải, hơi đầu má nghĩ đến những chuyện không phải là ác tính của tôi, hạnh phúc của tôi.

là ác tính của tôi, hạnh phúc của tôi.

Tôi chỉ lo cho địa vị chính trị của chúng tôi, sức khỏe của con tôi, thành An-lông.

An-lông.

Phải, ấy là tên thiệt của thành Vinh-bá. Tôi nghiệp, nó phải dấu tên nữa.

La-bán hỏi: Vào khoảng nào... Vinh-bá... khởi sự...?

Tôi không thể nói cho đi: xác với ông được, Vinh-bá - tôi cũng muốn gọi nó như thế mà đừng kêu tên thiệt nó ra - Vinh-bá lúc ấy còn nhỏ, cũng như ngày nay, tình nết dễ thương, vui vẻ, song hay làm biếng và hay buồn lòng.

Khi nó lên 15 tuổi, chúng tôi cho nó vào học trong một trường trung học gần Ba-lê, cốt để cho nó xa chúng tôi một chút. Được hai năm thì nó bị đuổi.

Vi có gì?

Vi tình hình không tốt. Vi đêm nó hay trốn ra chơi ngoài, và nhiều lần bỏ trường đến mấy tuần lễ, nói là về thăm chúng tôi, mà kỳ thiệt

là đi đầu.

Nó đi làm những việc gì?

Nó đi chơi rong, lẩn thẩn ở các nhà hàng ca-phê, các nhà khiêu vũ...

Vậy thì nó sẵn tiền trong túi?

Phải.

Ái cho nó?

Của người lên chúng tôi mà báo nó bỏ trường, người làm cho nó hư, giầy cho nó lảo xược, dăm dăng, trộm cắp, người chửi lia lịa với chúng tôi.

Đông-bách?

Phải, Đông-bách.

Bà Mệng sẽ hai bàn tay đỡ lấy cái trán, rồi nói tiếp:

Đông-bách báo thê. Cách một ngày sau khi chúng tôi đuổi ông con khôn nạn của chúng tôi ra khỏi nhà, thì Đông-bách có thư cho chúng tôi nói rõ cách ông ta đang mà làm hư Vinh-bá. Ông có nói: «Một ngày kia nó sẽ ra trước tòa Trưng trị... rồi sẽ ra trước tòa Đại-hình... sau nữa sẽ lên máy chém»

La-bán nói to:

Vậy thì chính Đông-bách chửi

mưu việc này sao?

Không, không, chỉ là một việc tình cờ mà thôi. Lời nói trên tri độc ác kia chỉ là một điều ngẫu nhiên vọng của ông ta mà thôi.

Nhưng nó đã làm cho tôi kinh hãi lạ thường!

Khi ấy tôi đang bệnh. Đưa con khác của tôi, thành Giác, mới sinh ra. Và mỗi ngày chúng tôi mới được tin Vinh-bá làm đũa quỷ, nào mạo hiểm kỳ của người ta, nào xoay tiền của thiên hạ... đến nỗi đối với những người quen biết thân thuộc của chúng tôi, «Đầu tiên chúng tôi phải nói dối rằng nó đã đi ra ngoài quốc, sau phải nói nó chết rồi. Đợi tới bốn năm rằm, càng buồn rầu hơn nữa là lúc chúng tôi có chính-trị mà đến phải tự sát.

Vi sao vậy?

Chỉ hai tiếng là ông đã hứa, trong danh sách hai mươi bảy người có tên chúng tôi.

A là?

Từ khóa La-bán hứa ngay từ đầu chỉ cuối cùng chuyện mà từ sau đến nay chúng tôi đã nghe

không làm sao nữa được.

Bà Mệng lại nói tiếp, lần này giọng của bà có hơi lớn hơn:

Phải, có tên chúng tôi ở trong danh sách ấy, song chẳng qua vì làm, vì một sự rất lo không ngờ.

Chúng tôi vẫn cứ chần trong Hội-đồng xét kinh Hai-bến, ông vẫn bỏ phiếu ủng hộ ông dự định của Công-ty, và ông có nhận của Công-ty - tôi xin nói rằng ra - ông có nhận mười tám nghìn phật-lượng, nhưng ông nhận mà có phải nhận cho ông đâu, nhận cho một người bạn chính trị của ông mà ông quá tin đến nỗi lợi dụng ông mà ông không biết.

Ông tưởng làm mọi ông phải, không hay vì đó mà ông phải đến tự sát. Ngày mà viên Quản-ly công ty kia tự sát và viên thủ quỹ trốn mất, thì việc kinh lý lại ra với bao những điều dở như sau ở trong, chính ngày ấy chúng tôi mới biết rằng tên của mình cũng như tên những người lợi dụng kia, cũng như tên nhiều ông nghị viên khác. Nào lãnh tự phải, này phải, này những

nghe đến có danh tiếng đến có tên trong danh sách mà thỉnh thoảng lại bàn nói rầm rền đó.

Mấy ngày ấy chúng tôi lấy làm lo sợ lắm. Danh sách ấy rồi có công bố ra không? Tên mình rồi có ai xuống to lên không? Chúng tôi ăn không ngon ngủ không được, chỉ nghĩ hai điều ấy... Chẳng ông còn nhớ không những ấy. Ai có cái danh sách ấy? Ai cũng biết có người ở, song không ai biết người ấy là ai. Công chuyện chỉ có chừng ấy. Sau hai người có tên trong danh sách ấy bị tử giác, không biết ai tử giác, cũng không biết cái giấy kia ở trong tay ai.

Đông-bách chớ còn ai nữa?

(Còn nữa)

